

Usnesení Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 18.12.1988, sp. zn. Ntdf 20/88, ECLI:CZ:NS:1988:NTDF.20.1988.1

Číslo: 35/1989

Právní věta: Podle § 18 odst. 1 tr. ř. je možné místní příslušnost posuzovat jen tehdy, když lze místo činu zjistit. V případě trestného činu spáchaného v jedoucím vlaku musí být alespoň známo, v obvodu kterého soudu na trase jízdy vlaku k činu došlo. Všechny soudy, jejichž obvody vlak projížděl, by byly místně příslušné podle § 18 odst. 1 tr. ř. pouze za předpokladu, že by byl čin páčán po celou dobu jízdy vlaku.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 18.12.1988

Spisová značka: Ntdf 20/88

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Příslušnost soudu

Předpisy: 141/1961 Sb. § 18 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35

Podle § 18 odst. 1 tr. ř. je možné místní příslušnost posuzovat jen tehdy, když lze místo činu zjistit. V případě trestného činu spáchaného v jedoucím vlaku musí být alespoň známo, v obvodu kterého soudu na trase jízdy vlaku k činu došlo. Všechny soudy, jejichž obvody vlak projížděl, by byly místně příslušné podle § 18 odst. 1 tr. ř. pouze za předpokladu, že by byl čin páčán po celou dobu jízdy vlaku.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSSR z 18. prosince 1988 sp. zn. [Ntdf 20/88](#))

Nejvyšší soud ČSSR rozhodl spor o příslušnost mezi okresním soudem Košice-venkov a obvodním soudem pro Prahu 9 tak, že k projednání a rozhodnutí je podle § 18 odst. 2 tr. ř. příslušný městský soud v Košicích.

Z odůvodnění:

Obvodní prokurátor pro Prahu 1 podal na obviněného I. F. obžalobu pro trestný čin krádeže, kterého se měl dopustit tím, že dne 29. 4. 1988 ve vlaku R 528 Vsacan mezi železničními stanicemi Žilina a

Praha-Libeň odcizil J. B. částku 300,- Kčs.

Obvodní soud pro Prahu 1 v neveřejném zasedání konaném dne 15. 7. 1988 postoupil podle § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř. tuto trestní věc obvodnímu soudu pro Prahu 9 jako soudu příslušnému. Své rozhodnutí odůvodnil v podstatě tím, že k uvedené krádeži, jak vyplývá z výpovědi poškozené i obviněného došlo v závěru cesty na uvedené trase, tedy v blízkosti železniční stanice Praha-Libeň, takže je dána místní příslušnost obvodnímu soudu pro Prahu 9 podle § 18 odst. 1 tr. ř.

Naproti tomu obvodní soud pro Prahu 9 opět v neveřejném zasedání konaném dne 29. 9. 1988 dospěl k jinému názoru. Poukázal na to, že podle tvrzení poškozené krádež zjistila v železniční stanici Pardubice potom, co se probudila, přičemž obviněný doznal, že peníze odcizil kolem 02.00 hod. Z těchto důvodů okresní soud pro Prahu 9 uzavřel, že tvrzení svědkyně a obviněného jsou rozporná a místo, kde došlo k trestnému činu, nelze tedy přesně zjistit. Proto příslušnost soudu je dána ustanovením § 18 odst. 2 tr. ř. a tímto soudem je okresní soud v Košicích, kde obviněný bydlí.

Poněvadž obvodní soud v Praze 9 si neujasnil organizaci soudů ve Východoslovenském kraji, byla věc doručena okresnímu soudu v Košicích-venkov. Tento soud pak po provedeném veřejném zasedání konaném dne 31. 10. 1988 vyslovil svou nepřislušnost s poukazem na to, že obviněný se trestného činu krádeže dopustil v době jízdy z Kolína do Prahy, takže podle jeho názoru je příslušný kterýkoli soud na této trase. Z těchto důvodů předložil pak věc k rozhodnutí ve smyslu § 24 tr. ř. Nejvyššímu soudu ČSSR.

Nejvyšší soud Československé socialistické republiky projednal spor o příslušnost vyvolaný okresním soudem v Košicích-venkov a dospěl k závěru, že příslušný k projednání a rozhodnutí věci je z důvodů uvedených v § 18 odst. 2 tr. ř. městský soud v Košicích.

Z výpovědi obviněného vyplývá, že využil doby, kdy mu poškozená spala na rameni a asi v 02.00 hod., ještě před tím, nežli přijeli do železniční stanice Pardubice, jí vzal smotek stokorunových bankovek ve výši 300,- Kčs. Žena se probudila v Pardubicích, odešla do jídelního vozu a teprve když se vrátila, žádala po něm, aby jí peníze vrátil, že jí je mohl odcizit jedině on. Toto obvinění odmítal, žena ho však stále sledovala až na konečnou železniční stanici Praha-střed, kde věc oznámila příslušníkovi Veřejné bezpečnosti který jej zadržel a částku 300,- Kčs u něho nalezl. Poškozená naproti tomu tvrdí, že se probudila až ve stanici Praha-Libeň a z jejího tvrzení také vychází obžaloba. Jak je z uvedeného patrné, tvrzení obviněného a poškozené jsou rozporná, když navíc ani obviněný si nepamatuje, kdy peníze vlastně odcizil. Z toho nutno uzavřít, že místo spáchání trestného činu nelze zjistit.

Podle § 18 odst. 1 tr. ř. je možné místní příslušnost posuzovat jen tehdy, když lze místo činu zjistit. V případě trestného činu spáchaného v jedoucím vlaku musí být alespoň známo, v obvodu kterého soudu na trase jízdy vlaku k činu došlo. Všechny soudy, jejichž obvody vlak projížděl, by byly místně příslušné podle § 18 odst. 1 tr. ř. pouze za předpokladu, že by byl čin spáchán po celou dobu jízdy vlaku.